

РЕШЕНИЕ

№ 43265

гр. София, 29.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Петя Стоилова

ЧЛЕНОВЕ: Геновева Йончева

Златил Чолаков

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10350** по описа за **2025** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от юрисконсулт – пълномощника на началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“, против Решение № 2773/22.07.2025 г., постановено по АНД № 211/2025 г. по описа на Софийският районен съд, НО, 1-ви състав. С решението е отменено издаденото от касатора Наказателно постановление № 24-4332-027217/11.11.2024 г., с който на Е. Х. Х. е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 700 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца, на основание чл. 182, ал. 1, т. 6 от Закона за движение по пътищата, за извършено нарушение на чл. 21, ал. 1 от същия закон.

С касационната жалба се твърди неправилност на въззивното съдебно решение, като постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Оспорва се приетия от състава на СРС извод, че не е доказано, че наказаното лице е управлявало автомобила. Изтъква, че в конкретния случай намира приложение разпоредбата на чл. 188, ал. 1, изр. второ от ЗДвП, доколкото ползвателя на автомобила като е имал възможност не е посочил на кого е предоставил автомобила. От касационната инстанция се иска отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение за две инстанции.

Ответникът по касация, Е. Х. Х., чрез упълномощен адвокат оспорва жалбата. Моли съда да се произнесе с решение, с което да остави в сила решението на въззивния съд. Заявено е искане за присъждане на разноски, съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК. Ангажиран е писмен отговор на касационна жалба, както и писмени бележки.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, XXIX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество е неоснователна.

По делото, въз основа на събраните писмени и гласни доказателства, е установена следната фактическа обстановка:

На 15.05.2024 г., около 12:28 часа, в [населено място], по [улица] лек автомобил „М.“, с рег. [рег.номер на МПС] , бил заснет да се движи със скорост от 109 км./ч., при ограничение от 50 км/ч за населено място, съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. Собственик на МПС е „Алианц лизинг България“ ЕАД, а негов ползвател Е. Х. Х.. Последният е призован да се яви в ОПП-СДВР, където писмено по реда на чл. 188, ал.1 от ЗДвП декларирал, че автомобилът е управляван от друго лице и посочил три имена и ЕГН. Свидетелят В. А. /полицейски служител/ извършил справка, чрез която установил, че соченото от жалбоподателя лице на 01.05.2024 г. е напуснало страната през ГКПП Капитан А. и се е завърнало обратно на 18.05.2024г. В тази връзка приел, че декларираните данни не отговарят на истината, тъй като на датата на нарушението, посоченото лице не се е намирало на територията на Република България. Това му дало основание да състави Акт за установяване на нарушение на Е. Х., за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, извършено от неизвестен извършител.

Въз основа на АУАН, при същата обстановка и правна квалификация, и без да извърши допълнителна проверка, административнонаказващият орган издал НП № 24-4332-027217/11.11.2024г., с което на основание чл. 188, ал. 1, изр. второ във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 6 ЗДвП наложил на Е. Х. Х. глоба в размер на 700 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца“.

Така издаденото НП е отменено с оспореното в настоящото производство съдебно решение.

Съставът на въззивния съд е намерил, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица и в преклузивните срокове по чл. 34 ЗАНН. За да отмени НП решаващият съд е приел, че същият е незаконосъобразен, тъй като наказващият орган не е извършил разследване относно спорното обстоятелството по подадената декларация по чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, с което е допуснал съществено нарушение на процесуалните правила, ограничаващо правото на защита на жалбоподателя. СРС е посочил също, че изготвената справка за преминаване през границите на страната на посоченото в декларацията лице, не опровергава декларираното обстоятелство, че автомобилът не е управляван от жалбоподателя. Въззивният съд, като обсъдил писмените и гласните доказателства приел краен извод, че авторството на вмененото с наказателното постановление деяние не е доказано по несъмнен начин, поради което неправилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя.

Касационният съдебен състав изцяло споделя мотивите на въззивния съд и намира решението за правилно. Съдът е провел следствието обективно, пълно и всестранно. Мотивите му съответстват на доказателствата. В случай няма спор дали е извършено нарушение на ЗДвП, а от

кого. Съгласно чл. 182 от ЗДвП субект на нарушението е конкретно физическо лице - водач на МПС. Според чл. 188, ал. 1 ЗДвП отговорност за извършени нарушения при управление на МПС се носи от собственика или от ползвателя. Собственикът/ползвателят се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. От анализа на цитираната норми се налага извод, че законодателят е предвидил една оборима презумпция, че собственикът/ползвателят на установеното МПС е водачът, извършил констатираното нарушение. В този смисъл, ползвателят на МПС може да обори визираната презумпция, като просто посочи лицето, управлявало МПС, което в случая е сторено, тъй като такава декларация от Е. Х. е подадена на 12.08.2024 г. и е посочено лицето Е. Х. Ю. (л. 11 от делото на СРС). Действително, със справката за пътувания на лица – български граждани се установява, че г-н Ю. на датата на процесното нарушение не е бил на територията на Република България. Именно в тази връзка св. А. /мл. автоконтрольор/ без допълнителни проверки приел, че декларираните данни не отговарят на истината, а като резултат е ангажирана административнонаказателната отговорност на касатора Е. Х.. В случая обаче, както правилно посочва въззивният съд, недоказано се явява обстоятелството, че точно касаторът е управлявал автомобила на посочената дата и място.

По изложените съображения, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН, вр. с чл. 143, ал. 1 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане, в размер на 612 лв. Този размер, при наличие на изрично възражение от касатора, Съдът не намира за прекомерно висок, тъй като е близък до минимума определен, съгласно чл. 7, ал. 2 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 от АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, XXIX Касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2773 от 22.07.2025 г., постановено по АНД № 211/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Е. Х. Х., ЕГН [ЕГН], разноски за адвокатски хонорар в размер на 612 лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: